

Σω. Ηλθεσ δὲ κατὰ τί; Στρ. Βουλόμενος μὲν
 θεῖν λέγειν,
 ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτά-
 των,
 ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυρά-
 ζομαι.
 Σω. Πόθεν δὲ ὑπόχρεως σαυτῶν ἔλαθεσ γυρό-
 μος;
 Σφ. Νόσθ' μ' ἐπέτερεψεν ἰπποικὴ, δεινὴ φα-
 γείν.
 Ἀλλὰ με διδάξον τὸν ἔτερον τοῖν σοῖν λό-
 γοις,
 τὸν μηδὲν ὑποδιδόντα. μισθὸν δὲ ὄντιν αἰ'
 Πρατήρη μ', ὁμοῦμά μοι καταθήσειν τοῖς
 θεοῖς.
 Σω. Ποίους θεοὺς ὁμείσθ'. πρῶτον γὰρ θεοὶ
 ἡμῖν νόμισμα οὐκ ἔστι. Στρ. Ἰὰ γὰρ ὁμο-
 νυτ'; ἢ
 Σιδάρεοισιν ὡσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 Σω. Βούλει τὰ θεῖα παραγματοῦ εἰδέναι σα-
 φῶς,
 Ἄπ' ὅστιν ὀρθῶς; Σφ. Νὴ Δί' εἴπερ ὅστι γέ.
 Σω. Καὶ ξυγγυεῖσθαι τῶς Νεφέλασιν εἰς λό-
 γοις;

A S O. Cuius tu igitur aduenisti gratia? ST.
 Volo
 Dicendi artem discere: nam ab usuris ma-
 lis
 Et usurariis quam difficillimis
 Agor feror, & bona mea miserè oppignero.
 S O. At obratus cum esses: teipsum quomo-
 do
 Ignorasti? ST. Morbus equestris me perdi-
 dit,
 In deuorando uehemens. Sed tu me alterum
 Condocefacito e magnis sermonibus tuis,
 Qui debita non reddit: mercedem me dare,
 Quamcumque pactus fueris, obtestor Deos.
 S O. Quosnam Deos testaris? nam primum
 Dei
 Nobis non sunt recepto more. ST. Quomodo
 Iuratis igitur? an per nummos ferreos,
 Sicut Bizantijs? S O. Vin' tu res cælicas
 Clarè perdiscere: & quales sint cognoscere?
 ST. Volo equidem, per Iouem: si tales sunt
 modo.
 S O. Etiam cum Nubibus in colloquio congre-
 di,

Σχόλια. Ηλθεσ δὲ κατὰ τί.] ἐντεῦθεν κατέρχεται
 καὶ τὸ σιωπῆ μῆρον. φθάσαντι δὲ ἀπὸ λέλεκται ἐν εἰ-
 ρμῶν καὶ ἐκ ὀνεί τοῦ αὐτῆ μνημονεύειν Αεισοφάνης.
 ὑπὸ γὰρ τόκων.] ὅτι χρήστας Αεισοφάνης τῶς δανει-
 στὰς λέγει. ἢ μὲν γὰρ σωθήσεια, τῶς χρωφειλέτας, χρή-
 στας καλεῖ. Αθλιώτοι δὲ τῶς μὲν δανειστὰς χρήστας
 λέγουσι. τῶς δὲ ὀφειλέτας, χρωφειλέτας καὶ χρεῖστας.
 Φωκυλίδης ἐν μὲν τῶς αὐτῆ ποιήμασι καὶ πλὴν σωθή-
 σεσιν, τῶς χρωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων οὕτως.
 χρήστας κακοῦ ἔμμεμα ἀνδρὸς φεύγε. μή σ' ἀνίησει δι-
 δους πρὸς χαρὸν ἀπατήων. ἐν ἐκείνῳ μὲν τοῖ ἀντὶ τοῦ
 δανειστικῆ λαμβάνεται, μηδ' ἔποτε χρήστας πικρὸς γῆν
 ἀνδ' εὐπέντι. Γὰ χρέματ' ἐνεχυράζομαι.] τούτε-
 σιν εἰς ἐνεχυρον ἀφαροῦμα πλὴν ἐνυπάρχουσαν οὐσίαν.
 ἢ ἱμάτια καὶ σκεῦα καὶ ἄλλα. Πόθεν δὲ ὑπόχρεως
 αὐτὸν ἔλαθεσ.] ὡς ὑπό νοσήματος τινὸς οὕτως εἰσῆγα-
 γε τὸν λόγον. εἰδομένου γὰρ ἐν τῇ σωθήσεια πωθησόμε-
 νοῖσθ' καμνόντων λέγειν, πόθεν δὲ σωθήσει χρέματ' πλὴν
 νόθου. διὸ κακῆνος ἐξῆς λέγει, νόθου μ' ἐπέτερεψεν ἰπποικὴ.
 ἐκ ποίας δὲ τινὸς φησὶν αἰτίας, ἔλαθεσ σαυτῶν, πολ-
 λὰ καὶ ὑποπιστῶν δανείσι. Νόθου μ' ἐπέτερεψεν.] ἐστὶ
 γὰρ ὡς ἀληθῶς νόθου, καὶ τὸ ἵππους τρέφειν. διαπα-
 νηρὸν γὰρ καὶ ἐκ ἔχον τῶς καρποῦς ἀξίους τοῦ ἀναλώ-
 ματος. Ἐπέτερεψε δὲ οὗ ἐξέτερεψε καὶ κατεδ' ἀπάνησε.
 Δεινὴ φαγείν.] κατὰ ἀλώσει, δεινὴ διαπανηρά. ἅμα δὲ
 ὅτι τὰ δύσπεπλα τῶς στικῶν νόθων πρὸς ἕνα γίνεται. Ὁ-
 μοῦμα μοι.] ἀντὶ τοῦ, ὄν σωθῶμαι μισθὸν μοι τελῆν,
 ὁμοῦμα τῶς θεοῖς τοῦτόν μοι διοῦναι. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα
 δευδ' ἀλλή αὐτόν.

βαλλον αὐτὸν ὡς ἡσέβει. λέγοντες πρὸ τὸ θεῖον ὁμνῶ-
 ναμνὴ τὸν ἀλεκτηρόνα καὶ πλὴν πλάτανον. καὶ ἄλλα τοιαῦ-
 τα. ὡς ἐν τοῖς δαομνημονεύμασι Ξενοφῶν ἰσορεῖ λέγων
 ὁύτως. πολλὰ καὶ ἐθαύμαθα τίσι ποτὲ λόγοις ἐπεισαν
 Αθλιώτους οἱ χρῆσαντες Σωκράτη ὡς ἀξίους εἶναι θανά-
 του τῇ πόλει. εἰδ' ὑποσῶς ὀλίγον, ἀδικεῖ γὰρ φησὶ Σω-
 κράτης τοὺς νέους δεσθεύραν, καὶ ξένα διαμύνια εἰσά-
 γων. ἦτοι οὐκ εἰς τέλος ἀναρωῦντο αὐτῆ θεοῖς, ἢ λό-
 γον ἐκδεικτέον. ἢ ὡς πολυπραγμοσύνης ποῖον ὁμοῦσε
 γῆρος θεῶν γεγονέμα. πρῶτον μὲν, τοὺς καὶ Ὀφίονα καὶ
 Εὐρωτόμω, δεύτερον δὲ τοὺς καὶ Κρόνον καὶ Πέαν. οὐς
 τινες Ὀμηρος οὐρανόνας, τρίτον δὲ Διὶ πλὴν ἀρχαῶν κα-
 τὰ ἄλλων τῶν ἐκείνων, οὐς ὀλυμπίους κλήζομεν. ἄλ-
 λως, τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ἐκεῖνος ὁ γέρον ἀσπαρατῆτος εἶ-
 πεν, ὡς νόμισμα τὰ ἀπὸ καθαθήσειν τοὺς θεοὺς, ἅμα ἐ-
 πιφέρει, τὸ ποίους ὁμείσθ' θεοῖς, οὐκ ὡς ἄλλοις αὐτὸς
 χρωόμενος θεοῖς, ἀλλ' ὅτι ὁμοῦσε ὡς νόμισμα καθαθή-
 σιν τοὺς θεοῖς.
 B I S E T V S. Πρῶτον γὰρ θεοί.] καὶ τοῦτο ἀμ-
 φιβολον. καὶ γὰρ ταῦτα τοῦτοις ἰθὺ διαμαί. πρῶτον γὰρ
 οὐ τινες θεοὺς ἐχομεν νόμισμα. τουτέστιν οὐδένα θεὸν
 σεσομεν ὄντα νόμισμα. ἢ, οὐδένα θεὸν ἐχομεν, ὅς νόμι-
 σμα εἶναι, καὶ νόμισμα καλοῖτο. ἢ καὶ οὕτως. ἡμεῖς γὰρ καὶ τῶ
 ἡμῶν νόμισμα, καὶ ἔθος, οὐδένα θεὸν ἐχομεν, οὐδένα θεὸν
 νομίζομεν ἐκείνων, οὐς ἡ πόλις νομίζει, καὶ σεβει. τὸ δὲ ἡ-
 μῖν σωκεδονικῶς ἐτέθη, ἀντὶ τῶ, ἐμοὶ τῶ Σωκράτει, ἢ καὶ
 τὸ ἡμῖν ἀπλῶς νοπλέον, ἀντὶ τῶ, ἐμοὶ τῶ Σωκράτει, καὶ
 τοῖς ἐμοῦ μαθηταῖς.

Σχόλια. Σιδάρεοισιν.] τῶ νόμισμα ὁ σημαίνοντος
 δύο, ὅτε νόμιμον ἔθος ἐτὶ τύμμα τῶ τελευτωχῶς χαλ-
 κοῦ ἢ χρυσοῦ ὅπ' τῶ χαλκοῦ ὁ Στρεψιάδης ἐδ' ἔξαλο, καὶ ἐ-
 πρὸς τῶ ὑπὸ Σωκράτους ῥηθὲν ἀπώπτησεν. ἀλλ' ἐμίξεν
 ἀμφοτέρω. εἶδει γὰρ εἰπῶν τίσιν ὁμνῶσι θεοῖς. ἢ ἴ-
 νι χρεῖσθαι νόμισμα. λεπτοῖς δὲ νόμισμασι φησὶν
 ταυ καὶ χρεῖσθαι Βυζαντίοι. διὸ καὶ δωρεῶς εἶπεν, ἐνίοις ἢ καὶ
 πολυμάθων δωρίζεσιν. Πλάτων Πλάτωνα, χαλεπῶς
 αἰ' οὐκ ἐπαμύχον ἐν Βυζαντίοις. ὡς σιδάρεοισιν νόμισμασ

G δ' ὅ, ὅτε νόμιμον ἔθος ἐτὶ τύμμα τῶ τελευτωχῶς χαλ-
 κοῦ ἢ χρυσοῦ ὅπ' τῶ χαλκοῦ ὁ Στρεψιάδης ἐδ' ἔξαλο, καὶ ἐ-
 πρὸς τῶ ὑπὸ Σωκράτους ῥηθὲν ἀπώπτησεν. ἀλλ' ἐμίξεν
 ἀμφοτέρω. εἶδει γὰρ εἰπῶν τίσιν ὁμνῶσι θεοῖς. ἢ ἴ-
 νι χρεῖσθαι νόμισμα. λεπτοῖς δὲ νόμισμασι φησὶν
 ταυ καὶ χρεῖσθαι Βυζαντίοι. διὸ καὶ δωρεῶς εἶπεν, ἐνίοις ἢ καὶ
 πολυμάθων δωρίζεσιν. Πλάτων Πλάτωνα, χαλεπῶς
 αἰ' οὐκ ἐπαμύχον ἐν Βυζαντίοις. ὡς σιδάρεοισιν νόμισμασ